

La capăt de an

S'ar părea paradoxal. Totuș e purul adevăr. In vremuri crâncene de încordarea națiunei pentru croirea noului său destin, în zile aspre de război, alergările de cai au cunoscut cel mai mare belșug, nu numai din ultimii ani, ci din ultimele două decade, marcând în curba mersului evolutiv o uluitoare urcare, spre culmi de prosperitate.

Cele două hipodromuri — atât cel afectat galopului, cât și cel destinat trapului — au adăpostit asistente record, numărul turfiștilor crescând dela o zi la alta. Iar ghișeele mutualului luate, pur și simplu, cu asalt. Cineva care venea pentru prima oară pe câmpul de curse, a observat nedumerit:

— Dar dece se înghesue domnii cu atâta furie, la ghișee? Se servesc prime jucătorilor?

Observație naivă, care cuprinde însă un întreg adevăr. S'a jucat și se joacă la curse cu frenezie, ca și când bancnotele Băncii Naționale ar fi simplă hârtie maculaură. Nu intrăm în amănunte pentru a determina cauzele cestei psihoze de revărsarea de belșug pe hipodromuri. Interesează numai faptul în sine. Și cum alergările cer o singură condiție: bani, bani și iar bani, este ușor de înțeles că anul 1941 a fost excepțional. A îngăduit societăților de curse să mărească simțitor prețurile, aproape în raport cu exigentele vremurilor, iar o parte din rezerve să le destine unor investiri de mare folos. Aceasta este principala constatare ce se degajeză din activitatea hipică a lui 1941 și aceia care e determinantă pentru evoluția instuției în viitorul apropiat.

Cum e obiceiul ca la capăt de an să se expună bilanțul înfăptuirilor, s'ar cuveni să purcedem la o scurtă trecere în revistă.

In ce privește trapul, o găsiți în altă parte a ziarului, în documentata scrisoare a d-lui Anton Paul, președintele comisiunei interimare

In ramura Galopului, trebue consemnat la loc de cinste, eforturile energice, încununate de succes, depuse de comitetul alergărilor Jochey Clubului, în frunte cu d. B. Catargi.

o

Alături de forul suprem, proprietarii și-au făcut cu prisosință datoria. S'au dovedit animați de o exemplară pasiune de cal și de putere de sacrificiu. In această direcție, este suficient să amintim că la licitația Yearlingilor importați din Germania s'a obținut o medie de peste 500.000 lei de cap de mânz, iar doi dintre ei s'au ridicat la aporximativ 1.250.000 lei fiecare.

Materialul cavalin a fost suficient spre a face față necesităților alergărilor. Iar în ce privește calitatea, s'a dovedit că posedăm exemplare de clasă internațională, în Boer Bibi, Periș și Siret. De mult n'a posedat turful nostru un trio atât de redutabil.

Buna stare a alergărilor a avut repercursiuni salutare — nu în măsura pe care am fi dorit-o — și asupra crescătoriei. A crescut efectivul iepelor destinate prăsilei, iar prețurile mânzilor s'au ridicat, asigurând astfel vialibitatea hergheliilor. Aci e necesar să facem o paranteză. Această înviorare este opera Jochey Clubului, care a stimulat formarea de mici crescători, prin condițiunile excepțional de favorabile oferite la Târgșor, unde pensiunea lunară a unei iepe este fixată la 2.200 lei, adică la mai puțin de jumătate decât prețul real.

In atari condițiuni, perspectivele viitorului se schițează în cele mai roze tonuri. Anul ce vine îl putem saluta deci cu entuziasm. Va fi un an bun!

PG.

Flora și fauna turfului

Un vânzător de pronosticuri ghinionist

Intâmplarea ce voesc a vă povesti se situează în timp, în ziua în care (vă aduceți aminte?) un sburător împiedecat de ceață s'a lovit cu avionul de un pilon al telegrafiei și cu toții, după hipodrom, am fost martori ai acestei scene triste.

Cum vă spuneam, în aceeași zi sumbră, cu cer scund și pale de ceață, la un prieten de care pe lângă alte afinități mă leagă și pasiunea pentru cursele de cai, a venit un tânăr, pe care exclus să nu-l cunoașteți după hipodrom, aducând un bilet dela un cunoscut călăreț.

Spre surprinderea amicului meu, care nu-l cunoștea pe călăreț decât din tribună, a cetit în misivă ce-i parvenea în chip atât de neașteptat, următoarele rânduri:

«D-le, simpatizându-vă foarte mult, vreau să vă fac astăzi să câștigați la curse. Jucați o martingală — în ce sumă doriți — pe Cornița, Weekend și Etelköz. Urma semnătura călăreețului, iar verbal, aducătorul lui se făcea interpreetul autorului rândurilor de mai sus care rcerea să i se facă și lui o martingală de 1000 lei.

Cu toată mirarea produsă de acest neașteptat eveniment, prietenul pleacă însoțit de poștașul de circumstanță, la un birou al P. O.-ului și făcu două martingale — una de două mii de lei pe care o băgă în buzunar și alta de o mie pe care o remise aducătorului scrisoarei cu caii îndicați.

După amiază, pe hipodrom, același individ se prezintă și-i spuse, venind din aceiași sursă:

— Coane, joacă d-ta cât vrei pe Puișor și dă-mi și mie o mie de lei să-i joc și prietenului meu călrețul X.

Antrenat de aventura în care se angajase, amicul meu se execută învestind așa dar, 3000 lei pe șansa lui Puișor. Și... Puișor a câștigat raportând o cotă de trei cifre. In cursa doua concura Cornița. Povestea s'a repetat și singura diferență a fost în ceiace privește cota raportată.

La cursa treia. aceiași poveste.. Incă trei mii de lei învestiți, încă vreo câteva mii de lei intrate în buzunarul prietenului meu.

Spre a nu mai lungi povestea este, suficient să spun că alergare după alergare, misterioasa ștafetă se prezenta, indica numele unui concurent, amicul meu îi dădea o mie de lei pentru a juca pentru inspiratorul pronosticului, iar el juca, în mod constant 2000 lei. Veni și ultima cursă și Etelkoz, într'un final de alergare dramatică a câștigat, iar prietenul meu, făcându-și socotelile văzu că a câștigat, ceiace nu i se întâmplase niciodată până atuncia, aproximativ 150.000 lei, sumă în care intra și beneficiul martingalei.

Dar, cum ploaia nu contenea, intra în bufet să mai aștepte. După scurgerea unui anumit timp, plictisit de așteptare, se hotărî să înfrunte rigorile ploaiei și porni spre eșire.

Coincidență, odată cu el eșea și inspiratul călăreț. Bucuros, prietenul meu se îndreptă spre el și-l întrebă motivul ce l-a determinat să-l facă fericit.

Mirat, jocheul răspunse că nu trimisese nimănui nici o scrisoare în acest sens.

Și cu ajutorul unui creion și ala unei bucăți de hârtie pe care-și scrise numele, făcu dovada.

A doua zi dimineață!

La eșirea din casă, prietenul meu fu acostat de aducătorul biletului:

— Coane, te-ai îmbogățit. Sunt sigur că acum în pragul iernei ai să-mi dai și mie să-mi cumpăr un palton?

— Bine dar cu banii ce ziceai că îi joci pentru călăreț ce-ai făcut? Poți doar să-ți cumperi și un palton cu blană, căci după o socoteală simplă ai câștig vreo 75.000 lei.

Și rușinat, tipoterul ghinionist recunoscu că a jucat alți cai.

Rămânea în schimb martingala ce trebuia să-i remită două treimi din suma de mai sus.

Dar, n'avea nici martingala.

Misterul s'a lămurit imediat, când norocosul meu prieten se duse să-și încaseze martingala.

Ghinionistul actor al acestei întâmplări reale se întorsese imediat ce se despărțise de prietenul meu și ceru să-i fie anulată martingala în chestie spre a face o alta de 500 lei cu totul alți cai.

Dacă povestea nu vi se pare verosimilă, vă pot arăta oricând eroii ei.

Dar nu aceasta interesează. Ci mult mai mult faptul că și acesta este un sistem de a câștiga la curse.

Băneasa-Trap

Duminică 4 Ianuarie

Program definitiv

PREMIUL ABRUD
Condiție — 33.000 lei
2100 Vii, Corcoduș.
2120 Albi.
2140 Taormina (ex Tatiana), Marchiz
2160 Fidel.
2180 Lucica, Terente.
2200 Lord Sleipnir.
2220 Cobzar, Hulda.
2240 Lorica, Dadon.

PREMIUL AVRIG
Condiție — 50.000 lei
1760 Chiquita, Havaiana, Pilot, Săbioara, Adam, Lucky Boy, Aron
1780 Lupoaica.
1800 Garofița, Câmp.
1820 Atlantida, Străjer, Garda.
1840 Cobza, Arama.

PREMIUL ALEȘD
Condiție — 33.000 lei
1740 Lut, Prinț Worthy, Năluca.
1760 Isvor T, Tara, Bănuța, Luminița, Talisman.
1780 Vrăjitor, Păduret II, Ikar Fusta II, Ulm.
1800 Șoimu, Comtesse Worthy.
1820 Urganda.

PREMIUL ANGORA
Record — 50.000 lei
1680 Eol, Zeni, Grozava, Bețiv, Atlantida, Cobza, Garda.
1700 Intrigant, Floare, Vointa, Vițel, Ghimp, Handicap, Pușa, Ciclop, Bandit II.
1720 Helen Halpin, Aurica, Kamaa, Columbus, Champion junior
1740 Ben Hur, Zubr II, Tutun, Iubita, Jarvis.
1760 Nation, Brebenea, Titan.

PREMIUL ANDRID
Handicap — 33.000 lei
2060 Luciferry, Espana, Fidel, Lucica.
2080 Miorița II, Marchiz, Taormina (ex Tatiana).
2100 Domnia, Ciuruc, Lord Sleipnir.
2120 Cobzar, Zor Zor, Dadon.
2140 Victoria, Crisantema, Lorica Cimbric.
2160 Union, Iarba, Dolly B, Tundra, Râuleț.
2180 Uria, Olga, Lut, Halal.
2200 Happy End.
2220 Dvalin, Ikar, Amok II, Sever, Năluca, Bim.
2240 Dry-Dry, Lector, Fusta II.
2260 Bănuța, Fallada.

PREMIUL ALMAȘ
Handicap — 42.000 lei
1700 Păduret II, Amok II.
1720 Harry Boy, Vrăjitor, Dry-Dry, Lector, Lucky Boy, Tara, Harnic, Fusta II, Talisman, Uragan.
1740 Isvor T, Chiquita, Șoimu, Odessa, Leac, Ancuța, Cojeanca, Victor.
1760 Pilot, Urganda, Princesse Axtell, Săbioara, Lupoaica, Aron, Garofița, Luminița, Ulm, Parsifal, Dudu Gordon.
1780 Havaiana, Adam, Va-ta, Giovinezza II, Cavaler, Comtesse Worthy
1800 Ulis, Câmp.
1820 Dor de Ducă, Străjer.

PREMIUL ALSO REAPER
Handicap — 50.000 lei
2100 Paj Axtell, Princesse Axtell, Va-ta.
2120 Peter Gordon, Diadia Lul, Busuioc.
2140 Zvon, Vointa, Eol, Posada, Zenit, Spic, Grozava, Dor de Ducă
2160 Pușa, Ciclop, Domnica, Tulpinița.
2180 Ghimp, Handicap, Hollo, Bețiv, Atlantida.
2200 Extra, Champion junior.
2220 Ben Hur, Nation, Bandit II, Tutun.
2240 Dorka.

MICI ECOURI

Nu totdeauna soțiile sunt admiratoare ale sportului hipic. Unele sunt chiar adversare înverșunate. Această fobie capătă formele cele mai variate și deseori chiar violente. Bunăoară, acum câțiva ani, un credincios al alergărilor de cai a fost surprins în flagrant delict pe hipodrom de către onorabila sa soață și gratificat cu câteva sdravene palme.

De cele mai multe ori, soțul nu împinge însă conflictul până la desnodăminte contondente. Recurge la trucuri și abilități, cari înșeală vigiența soției.

Toată povestea se învârtește în jurul bugetului conjugal. Și atunci greutatea cea mare constă în camuflarea capitalului destinat investițiunilor având drept scop îmbunătățirea rasei cavaline. Și pentrucă scopul e prea nobil, nu ne putem opri de a furniza câteva rețete, culese din pățania unor turfiști ai noștri.

Eroul este un cunoscut și foarte simpatic proprietar. Și pentruca dumneavoastră să nu-l puteți identifica, vom preciza că este patronul unui elegant magazin de blănuri.

Inainte de a pleca la curse, soția are grije să-i încredinteze câteva sute de lei:

— Distrează-te și tu. Dar vezi să nu-i cheltuești pe toți.

— E prea mult, răspunde soțul ideal și se mulțumește cu numai o sută de lei, pentru tramway și o prăjitură. Nu pentru el, pentru fiica sa.

De îndată ce soția părăsește o anumită încăpere, el cască gura unei vulpi argintii și scoate de acolo un teanc de câteva zeci de bancnote de câte o mie. După ziua de curse, bancnotele cari au luptat eroic cu ghișeele mutuaulului, își reiau vizuina, împuținate sau însoțite de noui adepte, în funție de rezutatul luptei. In mod frequent însă, rândurile lor sunt îngroșate cu contigente recrutate din tejgheaua magazinului.

Intr'o dimineață, eroul nostru își ceru voe dela consoarta sa să se deplaseze pe terenul de antrenament, spre a asista la ultimul galop al unui pensionar al său, înainte de o mare alergare.

La înapoere, soția — care colaborează la prosperitatea magazinului — îl întâmpină radioasă:

— Am vândut vulpea.

— Care vulpe, bâlbâi soțul ideal și năpusti în camera afectată acestui articol.

Din nenorocire, fusese vândută chiar vulpea a cărei gușe era îndopată cu miile capitalului de joc la curse.

Antrenamentul Wilson

J. Wil[illegible] în ultimii ani remarcabile succese. Posedă o îndelungată rutină, factor determinat în această profesiune.

Actualmente se găsesc sub îngrijirea sa 15 elemente de bună calitate.

Dintre caii bătrâni merită a menține specialitate GEORGES, care a desfășurat o activitate destul de rodnică în anul prezent.

Dintre trei ani trebue remarcat DOLLAR, un concurent autorizat al Derbyului. Deasemeni CRAI, care exceptând ultima lui exhibiție a realizat performanțe de autentică vedetă.

Din rândul mânjilor se impune DADY, fratele lui Dollar. Mânzul mai bine legat, e mai desvoltat decât fratele său.

Cu asemenea elemente, desigur că antrenamentul Wilson va continua să fie egal de redutabil.

Efectivul

Proprietatea d-lui general Dombrowsky.

Georges, armăsar de trei ani, din Leu și Goldana.

Joker, armăsar de trei ani, din Empire Builder și Yunan.

Coca, iapă de doi ani, din Caglio și Kedves.

Ciobănaș, armăsar yearling din Favara și Katalin.

Proprietatea d-lui M. Hiottu

Hâncu, armăsar de trei ani, din Leu și Harnica.

Crai, armăsar de doi ani, din Caissot și Katalin.

Pândică, armăsar de doi ani, din Bou Jeloud și Harnica.

Cârlig, armăsar yearling din Son in love și Harnica.

Proprietatea d-lui D. Mironescu.

Bleu de Roi, armăsar de trei ani, din Black Devil și Rahova.

Eole, armăsar de trei, din Grand Duc și Electra.

Glottis, iapă yearling din Bon Jehond și Gbnetta.

Proprietatea d-lui I. Vlădoianu

Estoc, armăsar de trei ani, din Basilisque și Elgire.

Dollar, armăsar de doi ani, din Birmah și Dolly.

Dady, armăsar yearling, din Son in love și Dolly.

Proprietatea d-lui I. Constantinescu.

Charmant, armăsar de doi ani din Bon Jeloud și Charmeuse.

Informațiuni

Joi la Băneasa-Trap

— ALERGARILE [illegible]cep la ora 13.30 precis.

— EVENTU[illegible]ționa în alergările: întâ[illegible]oua (premiile Aurorei și A[illegible]ști); a treia cu a patra (premiile Arciz și Sf. Vasile); a patra cu a cincea (premiile Sf. Vasile și Anul Nou); și a șasea cu a șaptea (premiile Alexandreni și Amurgului).

— JOCUL AUSTRIAC, având drept miză inițială sumă de 116.236 lei, va începe cu alergarea doua, premiul Arionești. Cu cota de 70% din sumele ce se va juca, este mai mult ca sigur că va ajunge la 250.000 lei.

— FALLADA nu va conta la pariul mutual în premiul Arionești.

Galop

— D-NA O. GEORGESCU a înscris următoarele iepe la monta armăsarilor dela Târgșor:

Admu au intrat în antrenament la **Smaranda** la Birmah.

Blue Song la Iriflé.

Cineva la Son in love.

— CUCU A., energicul jocheu român, a primit mai multe oferte pentru anul 1942. Până în prezent, nu a luat încă o hotărîre. Probabil să opteze pentru grajdul Predeal sau pentru antrenamentul Wilson.

— AMINTIM proprietarilor că azi expiră termenul pentru asimilarea iepelor Yearling importate din Germania.

Trap

— PENSIONARII grajdului Adesu au intrat în antrenament la Ionescu-Bordei. Tot el va conduce în probele publice pensionarii grajdului Admu, precum și pe cei ai d-lui Muller.

— IARMAROC, armăsar de patru ani, din Iaș și N. a fost vândut de d. B. Grăjdănescu d-lui I. Marinescu.

— LA HERGHELIA d-lui Lenga T. s'au născut în 1941 următorii:

Troia, din Sudan și Troița.
Sosița, din Sudan și Sudita.
Sotir, din Sudan și Lifertatea.

— VASILE VARLAN a devenit conducător, întrucât a recoltat 15 victorii. I s'a acordat deci licență de conducător.

— JOI se fac, la secretariatul hipodromului Băneasa-Trap, reragerile în alergările de duminică 4 Ianuarie și publicarea distanțelor în alergările de Marți 6 Ianuarie.

— D. GABROVEANU și-a mărit efectivul hergheliei d-sale, cumpărând dela societatea Zarogani următoarele iepe de prăsilă: **Clipa, Daisy, Kiralileany.**

— LA AGENȚIA CAMPINEANU (Str. Câmpineanu 5 vis-a-vis de berăria Helvetia telef. 59667) se primesc pariuri simple, martingale precum și buletine pentru pariul austriac.

Deschis și de Anul Nou.

Fenomenalul trăpaș sălbatec

Ștafetă călare după trăpașul sălbatec

V

Jo nu era nici odată lipsit de energie. El vroia cu orice preț să pună mâna pe armăsar și când află că și ceilalți își bat capul pentru același lucru, se hotărî pe loc să încerce cel mai bun plan pe care îl știu și nu îl încercase încă. Vechiul plan de vânătoare prin raliu sau ștafetă.

Canadian River la Sud, afluentul său Pinavetitos Arrayo la Nord-Est, și cheile lui Don Carlos cu stâncile Ute Creck la Vest formau un triunghiu de mile, adică ținutul Trăpașului.

Dacă ar fi avut 50 de cai buni, ar fi putut să-i posteze în diferite locuri, astfel încât să acopere toate punctele. Nu avea însă la îndemână decât 20 cai și cinci călerăți buni.

Caii, bine hrăniți cu grăunțe timp de două săptămâni, fură trimiși înainte, iar călăreții primiră instrucțiuni fiecare ceiace are de făcut. In ziua cursei, Jo cu căruța sa se duse pe șesul Izvoarelor Căprioarei și instalându-și bivuoacul într'un colț mai depărtat se așeză la pândă.

In fine, Calul negru ca tăciunele veni dinspre dealurile nisipoase dela Sud, singur ca întotdeauna și se îndreptă calm către Izvoare, făcând mai întâi câteva ocoluri ca să se convingă că nu există dușmani ascunși. Apoi se apropie pe unde nu era niciun fel de urmă și bău.

Jo se uită la el. Ar fi vrut să-l vadă bând un hârdău întreg. Dar în momentul când îl observă că își întoarse capul către iarbă, Jo puse pintenii armăsarului său. Trăpașul auzi mai întâi rapotul copitelor, apoi văzu calul alergând spre el și o rupse la fugă. Tăind șesul deacurmezișul, le îndreptă către Sud și pe măsură ce mergea mersul lin se regulariza din ce în ce în ce mai mult. Odată cu aceasta își mărea și distanța din plecare. Acum trecu prin dunele de nisip și ținându-se în acelaș mers al său renumit el câștigă mult teren iar calul prea încărcat al lui Jo se înfundă în nisip până la buleți și pierdea continuu teren. După aceia veni o bucată de teren întins, unde galopeurul părea că incintează. Apoi o înclinare prelungită, unde calul lui Jo nu îndrăznea să meargă la maximum, așa că pierdea însăși la fiecare pas.

Totuși ei continuară și Jo nu precupeți nici pinteni, nici îndemnuri.

O milă, încă o milă și încă una și Rrca Arribo apăru în fund.

Acolo Jo știa că sunt cai proaspeți. Sili cât putu. Dar se părea că negrul din față câștiga tot mai mult.

Ajunseră în sfârșit la stânile Arriba. Cel care stătea la pândă se dete la o parte, pentrucă nu voia să schimbe traseul cursei. Lăsă armăsarul să treacă, în mersul său de trap, singurul pe care-l cunoștea.

Sosi și Jo. Sări depe calul lui înspumat și încălecă pe calul ce aștepta Forță cât putu pe urmele fugarului, puse și pintenii în acțiune. Alergă, alergă, dar nu fu în stare să micșoreze distanța dintre el și calul sălbatec. Acesta, mereu înainte un ceas, două și încă unul.

Arroyo Alamosa cu alți cai proaspeți apăru în curând. Jo își îndemnă calul cât mai puțin și îl împinse mereu înainte. Negrul mergea tot în aceiași direcție, dar la un moment dat, cam la vreo două mile de locul de schimb, printro ciudată presimțire, el făcu spre stânga și Jo văzu imediat pericolul unei scăpări. El împinse cu orice risc calul său înspumat ca să-i tae drumul. Abia tăind deacurmezișul Jo părea că câștigă teren. Scoțând arma, trase foc după foc ca să ridice praf. Armăsarul fu nevoit să se întoarcă să o ia spre dreapta.

Se duseră și ei după el și în curând ajunseră la țintă. Armăsarul traversă, iar Jo sări la pământ. Calul lui era sfârșit. Acoperiseră 30 de mile. Jo era obosit mort.

Ochii lui erau acoperiți cu praf alcalin. Nu mai vedea nimic și se duse bâjbâind către tovarășul lui, spunându-i să continue și să caute să îndrepte cursa către pârâul Alamosa.

Călărețul odihnit se aruncă pe cal voinic și se duse urcând și coborând pe întinsul câmpiei accidentată, după Calul Negru, acum acoperit de spume. Răsuflarea lui sgomotoasă trăda și starea lui. Totuși continua să meargă înainte, mereu înainte.

După o oră se apropiară de întinsul declin al Alamorei. Aci, un alt călăreț încălecă, reluând cursa și se îndreptară spre Vest, apoi traversară câmpii cu haite de câini sălbateci, trecură prin palntații de cactus, prin nenumărate mărăcinișuri, mergând mereu înainte. Din cauza prafului și sudoarei, trăpașul devenise acum un adevărat bălțat, — dar merul lui se menținea acelaș. Young Carrington, care îl urmărea, își rănise calul, și înfidându-i pintenii din plecare. Trăpașul dispăruse brusc într'un tufiș. Călărețul se luă după el. Un pas greși și tși veniră amândoi peste cap. Călărețul scăpă, dar calul rămase pe loc în timp ce sălbatecul trăpaș negru continua să meargă. Asta se petrecu în apropiere de ferma lui Gallego, unde Jo se dusese tăind deacurmezișul și avusese destul timp să se odihnească. Intr'o jumătate de oră el dădu de uram trăpașului.

Departe în spre vest se vedeau înălțimile Carlos Hills și Jo știa că acolo așteptau cai și călăreți proaspeți. In acea direcție căută neînfricatul călăreț să îndrepte cursa. Printr'o mișcare neașteptată — poate din instinct înăscut care-l făcea să presimtă primejdia — trăpașul își schimbă drumul. O luă drept spre Nord și Jo, iscusit vânător, se repezi după el, și strigă, trase focuri de armă în praf, dar meteorul negru dispăru intr'alt tufiș. Jo nu avea altceva de făcut decât să-l urmeze.

Acum veni cea mai grea cursă dintre toate. Soarele ardea, câmpia întinsă, care dogorea sub focul arzător. Ochii și buzele lui ereau arse de nisip și sare. Totuși trebuia să continue cursa. Singura șansă ar fi fost să poată din nou îndruma pe trăpaș către Rigg Arroyo Crossing. Pentru prima oară observă semne de oboseală la calul urmărit. Coama și coada lui nu mai erau așa ridicate și avantajul lui din plecare de aproasp o jumătate milă, scăzuse la câteva sute de metri.

O oră și încă una. Ei cotiră din nou și noaptea era aproape când ajunseră la pârâul Arrayo, unde îl aștepta alt cal. Jo era hotărît să continue cursa cu orice preț. Calul depe care descălecase se duse răsuflând din greu spre apă și se adăpă până muri.

Atunci Jo îl reținu pe al său, spre a da ocazie și Negrului să bea. Dar el era cuminte, trase o singură înghițitură, trecu plescăind prin apă și-și continuă drumul. Când fură văzuți ultima oară, Negrul era în cap încă la o bună distanță iar calul lui Jo ținându-se după el.

In zori, Jo veni pe jos la tabără. Povestea lui era scurtă: opt cai morți, cinci oameni istoviți, iar neîntrecutul trăpaș, neatins și liber.

— E imposibil, nu-i nimic de făcut. Imi pare rău că nu i-am sburat creerii când am avut ocazie zise Jo și renunță definitiv.

Vicleșugul

Bătrânul Turkeytrock fusese și de astădată bucătarul acestei expediții. El observă cursa cu mai mult interes ca oricare altul și când expediția dădu greș, surâse în barbă și zise:

— Armăsarul ăsta or va fi al meu, ori eu sunt un nebun.

Intorcându-se la Scriptură ca să caute un exemplu după cum îi era obiceiul, spuse:

— Și Phinistinienii încercară să doboare pe Samson, dar căzură ei și ar fi fost și azi la pământ, dacă nu ar fi avut și slăbiciunea lui. Adam ar fi hoinărit și azi prin rai, dacă nu ar fi avut o mică slăbiciune pe care toți o știm.

(Va urma)